

چه عضوی در قیامت عذاب بیشتری می‌بیند

یکی از گناهانی که به سختی بخشیده می‌شود غیبت کردن است و کسی که در دنیا به این امر مشغول باشد در قیامت از عاجزترین و درمانده‌ترین مردمان است.

یکی از گناهانی که به سختی بخشیده می‌شود غیبت کردن است و کسی که در دنیا به این امر مشغول باشد در قیامت از عاجزترین و درمانده‌ترین مردمان است.

به گزارش خبرنگار دین و اندیشه خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، یکی از مواردی که در اسلام مورد نکوهش شدید قرار گرفته غیبت کردن است که این عمل قبیح توسط زبان انسان صورت می‌گیرد و دردناک‌ترین عذاب‌ها را در پی دارد.

اسلام به این دلیل درصدد نکوهش این کار برآمده چراکه رفتن به سمت این عمل باعث می‌شود که آبروی انسان‌ها به خطر بیفتد و هیچ کسی حق این‌که با آبروی کسی بازی کند را ندارد.

در این رابطه حضرت محمد (ص) می‌فرمایند: هرکه مرد یا زن مسلمانی را غیبت کند، خداوند تعالی 40 روز و شب نماز و روزه او را قبول نکند، مگر اینکه کسی که غیبتش را کرده از وی درگذرد.

امام صادق (ع) می‌فرمایند: غیبت نکن که غیبتت می‌کنند (غیبت کسی را نکن که غیبتت می‌کنند) برای برادرت چاه مکن که در آن می‌افتی چون همانطور که برخورد می‌کنی با تو برخورد می‌شود. (هر جوری رفتار کنی همانطور با خودت رفتار می‌کنند)

ابودر می‌گوید به رسول خدا (ص) گفتم: غیبت چیست؟ فرمودند: برادرت را به آنچه دوست ندارد یاد کنی. گفتم ای رسول خدا اگر آنچه (خصلتی) که می‌گوییم در او باشد چه؟ فرمودند: بدان، اگر آنچه را که در او هست یاد کنی (بگویی) غیبت او را کردی و اگر آنچه را که در او نباشد (بگویی) یاد کنی پس به او بهتان (تهمت) زدی.

حضرت محمد (ص) می‌فرمایند: هرکه از آبروی برادر (دینی) خود در موقع غیبت دیگران دفاع کند، بر خداوند حق است که او را از آتش دوزخ آزادش کند.

حضرت محمد (ص) در حدیثی دیگر فرموده‌اند: خداوند زبان را طوری عذاب فرماید که هیچ یک از اعضاء را آنچنان عذاب نکند، زبان گوید پروردگارا مرا عذابی نمودی که چیز دیگر را عذاب نکردی، پس به آن گفته می‌شود از تو کلمه‌ای خارج شد که به مشارق و مغارب زمین رسید و به وسیله آن سخن، خون محترم ریخته شد و مال محترم غارت گردید و ناموس محترم دریده شد، به عزت و جلال سوگند تو را عذابی کنم که هیچ یک از اعضاء دیگر را آن چنان عذاب نکرده باشم.

منبع:

جامع الاخبار صفحه ۱۰۹

بحارالانوار جلد ۷۵ صفحه ۲۴۸ حدیث ۱۶

وسائل الشیعه جلد ۸ صفحه ۵۹۹ حدیث

اصول کافی جلد ۳ باب الصمت و حفظ اللسان حدیث ۱۶ و ۱۷